

РЕШЕНИЕ

№ 732

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 25.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9608** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е във връзка с определение № 236 от 27.09.2022 г., постановено по адм. дело № 364 по описа за 2022 г. на Административен съд – Перник, с което производството по делото е прекратено и жалбата на П. М. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [жк], вх. А, ет. 8, ап. 22, чрез адв. Т. Д. от САК, с адрес [населено място], кв. Л., [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 17 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 22-0328-000019 от 12.07.2022 г., издадена от полицаи към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОДМВР) – П., Районно управление (РУ) – Р., с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на спора за отговорността, но не повече от 18 месеца“, е изпратена по подсъдност на Административен съд – София град (АССГ).

С жалбата се иска съдът да отмени оспорената заповед, тъй като е издадена в нарушение на материалния закон и констатираното нарушение не отговаря на фактическите обстоятелства. Излагат се съображения, че, при направената проверка с дрегер, Н. е оспорил резултата и е поискал да му бъде взета проба на кръв и урина. Във филиала на Спешна медицинска помощ [населено място] в нарушение на

разпоредбите на чл. 15, ал. 3 от наредба от 19.07. 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредбата) на жалбоподателя е взета само проба на кръв, а не и на урина, независимо от неговото настояване. На следващия ден Н. е посетил УМБАЛ „Света А.“ в С. (която е сред медицинските центрове, които са оправомощени да вземат проби за изследване, съгласно Наредбата), но са му отказали. Поради това на 14.07.2022 г. оспорващият по собствена инициатива е дал урина за изследване в СМЛД „Рамус“ ЕООД – С. и резултатите от изследването са отрицателни. Допълнително се посочва, че е в тежест на административния орган е да установи по безспорен начин наличието на материалноправните предпоставки за прилагането на ПАМ. Посочва се, че вмененото на Н. нарушение не е установено с предвиденото в закона и избрано от жалбоподателя доказателствено средство – медицинско и химико – токсикологично лабораторно изследване. Д. доказва употребата на наркотични вещества или техните аналози единствено ако проверяваното лице не оспори резултатите от него и откаже да даде проби за медицинско и химико – токсикологично – лабораторно изследване. В настоящия случай това обстоятелство не е налице и следователно административният орган незаконосъобразно е наложил ПАМ на Н., тъй като не е установено по предвидения в закона ред, че са налице предвидените в нормативния акт основания. В хода на съдебното производство жалбоподателят - редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д., която поддържа жалбата, предлага да се уважи на база посочените в нея доводи, приетото в хода на съдебното дирене Постановление за прекратяване на досъдебно производство на РП – П., ТО – Р. и установената практика на ВАС. Претендира разности. Ответникът – полицаи към ОДМВР-П., РУ – Р., редовно призован не се явява и не се представлява. По делото е постъпило писмено становище от главен юрисконсулт В., с което се оспорва жалбата и се предлага да бъде отхвърлена, а обжалваната заповед – оставена в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното: Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 588959 от 12.07.2022 г., издаден от Д. П. Я., на длъжност „полицаи“ при ОДМВР П., РУ - Р., с който е установено, че жалбоподателят П. Н. на същата дата около 19:05 часа в [населено място] по път III – 627 с посока на движение към [населено място] могила управлява лек автомобил БНВ Х6М, с регистрационен номер С., собственост на „Кралско село“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. При извършена проверка на около 500 метра от комплекс „С.“ е установено, че водачът управлява МПС след употреба на наркотични вещества и техните аналози. Констатацията е направена след изпробването на Н. с техническо средство – анализатор за наркотични вещества – дрегер „Д. тест 5000“ с номер ARLJ-0047 и същият е с номер на проба 153. Техническото средство на 12.07.2022 г. в 19:03 часа е отчело положителен резултат за наличие на наркотичното вещество „амфетамин“ и този резултат е обективиран в Протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози с рег. № 328р-6859 от 12.07.2022 г.. Издаден е талон за изследване с номер 106527 във ФСМП – [населено място], където водачът да даде кръвна проба за химически анализ.

В АУАН е записано, че П. Н. „има възражения“, като ръкописно е изписан следния текст: „не съм употребил никакви наркотици“, видно от печатното му съдържание, е издаден от мобилен принтер, използван от актосъставителя. Издаден е Талон за изследване № 106527, който е връчен на жалбоподателя в 20,00 часа на 12.07.2022 г. и е дадена кръвна проба. С акта са иззети като доказателства СУМПС №[ЕИК] и контролен талон № [ЕГН].

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 12.07.2022 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1, б.„б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца“. ЗППАМ е връчена на 12.07.2022 г. на нейния адресат.

П. Н. е обжалвал ЗППАМ пред горестоящия административен орган – директор на ОДМВР – П., който със свое решение № 313000-130109 от 22.08.2022 г. я е отхвърлил и е потвърдил обжалваната заповед № 22-0328-000019 от 12.07.2022 г. на полицаи при РУ – Р., ОДМВР – П..

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, доколкото по делото липсват данни за датата на връчване на решение № 313000-130109 от 22.08.2022 г. на директора на ОДМВР и датата на пощенското клеймо, 01.09.2022 г., на пощенската пратка, с която е депозирана разглежданата жалбата чрез административния орган. Оспорването изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т.2А т. 4 и т. 5, б. „а“, т.6 и т.7, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицаи към ОДМВР – П., РУ – Р., по издаване на процесната заповед, произтича от Заповед № 8121з -1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 313з – 362 от 28.02.2022 г. на директора на ОДМВР относно определяне на длъжностни лица от ОДМВР - П. да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по от Закона за движение по пътищата и Удостоверение УРИ № 313р-19063, издадено от за директор на ОДМВР – П..

При издаването на заповедта, с която на оспорвания е наложена ПАМ, са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до неправилно приложение на материалния закон.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“. При едно сравнение между нормативно посочения текст и описанието на нарушението в оспорената заповед се констатира съществено разминаване, тъй като в нея е посочено, че „...водача управлява МПС след употреба на наркотични вещества И техните аналози“. Именно замяната на съюза „или“ със съюза „и“ ограничава правото на защита на водача, тъй като с него се въвежда кумулативност между наркотичните вещества и техните аналози, което възпрепятства лицето да разбере точно в какво се състои нарушението, за което му е наложена ПАМ.

Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. В случая жалбоподателят е изпробван с техническо средство – Дрегер 5000 и е дал кръвна проба за химическо изследване, резултатът от което не е представен с административната преписка. Независимо от това по делото се събраха писмени доказателства – протокол с резултати от изследвания, издаден от С. Р. ООД за извършен анализ на урина при комбиниран тест за наркотични вещества по 6 параметъра, сред които и амфетамин. Всички изследвани параметри са дали негативен резултат. Такъв е резултатът и от Съдебно химико – токсикологична експертиза № 4 -8147 от 04.10.2022 г., изготвена в Токсикохимична лаборатория на ВМА – [населено място], в хода на досъдебно производство № 104/2022 г. по описа на РУ – [населено място], пр.пр. № 2084/2022 г. по описа на РП – П., прекратено с Постановление за прекратяване на досъдебно производство от 24.10.2022 г. Следователно от приетите доказателства се опровергават констатациите в ЗППАМ, дори и да се приеме, че същите не са изготвени в хода на административното производство, но и от страна на административния орган не се ангажират безспорни доказателства, които да потвърдят резултата от дрегера.

Нещо повече административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение, като е издал талон само за кръвна проба на водача, но не и за урина, каквото е изискването на чл. 15, ал.3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, в която императивно е посочено, че „За изследване за употреба на наркотични вещества или техни аналози се вземат две проби кръв, всяка от които с обем не по-малък от 7 мл, и една проба урина с препоръчителен обем не по-малък от 20 мл. За осигуряване на необходимото количество кръв се допуска използване на няколко вакуумни епруветки от същия тип по отношение на обем, антикоагулант и производител“. На следващо място преди да изчака резултата от

кръвната проба, административният орган веднага е издал обжалваната заповед, като по този начин е предрешил административното производство и е нарушил правото на защита на водача.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употребата на наркотици, т.е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под влиянието на наркотици. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило наркотици или техните аналози. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т.1, б. „б”. В случая не е налице втората предпоставка, тъй като административния орган не потвърди по безсъмнен начин употребата на наркотици от страна на жалбоподателя и не представи резултата от дадената кръвна проба, който е определящ спрямо този от полевия тест, на П. Н..

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че обжалваната заповед за прилагане на ПАМ по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП № 22-0328-000019 от 12.07.2022 г. на полицаи при ОДМВР – П., РУ – Р. е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до неправилно приложение на материалния закон.

При този изход на спора следва да се уважи искането на жалбоподателя да му бъдат присъдени сторените съдебно – деловодни разноски по делото, включващи само 10,00 лв. държавна такса. На оспорващия не се дължи адвокатско възнаграждение, защото в представените два броя пълномощни на л.6 и л. 20 от адм. дело № 364/2022 г. по описа на АС – Перник не е предвидено такова и липсва разписка да е заплащано.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8-ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. „б” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 22-0328-000019 от 12.07.2022 г., издадена от полицаи към ОДМВР – П., РУ - Р., с която спрямо П. М. Н. е приложена принудителна административна мярка (ПАМ)) „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца”.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – П. да заплати на П. М. Н., ЕГН [ЕГН], сторените по делото разноски в размер на 10,00 (десет) лева, представляващи внесена държавна такса.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: